Ankenævnet for Forsikring

937/14

Den 7 .april 2014 blev i sag nr. 85.042:

xxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

LB Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har bilforsikring i LB Forsikring A/S. Hun klager over ansvarsfordelingen i forbindelse med et anmeldt færdselsuheld den 15/3 2013, hvori den forsikrede bil var impliceret.

Selskabet har ligedelt ansvaret med henvisning til parternes modstridende oplysninger om forholdene i forbindelse med skaden.

Af klagerens skadeanmeldelse med skitse af 16/3 2013 fremgår bl.a.:

"**Hvad skete der?**
Beskriv så udførligt som muligt.
Bil … bakkede ind i min bil. Erkendte at han havde skylden. Se vedlagte kopi .
…
Skader på dit køretøj
Nævn her hvilke dele der er beskadiget eller stjålet
Kofangeren fik en grim rids.
…
Skader på modpartens køretøj
Nævn her hvilke dele, der er beskadiget
Ingen. Det var bilens jydekrog der ramte min bil."
…
"Jeg erkender at skylden var min.
sign. [modparten]"

Modparten har i sin skadeanmeldelse bl.a. anført:

2. 85.042

"**Uheldsbeskrivelse:** Jeg skulle bakke ud fra parkeringsbås - orienterede mig bagud - så ingen - og bakkede. Ramte en lille rød bil - der også var på vej ud fra modsatte parkeringsbås.

Hvem er efter din mening skyld i skaden: Jeg tror det var min skyld, da modpartens bil var kommet lidt længere ud end mig!"

Selskabet har i brev af 22/3 2013 til klageren bl.a. anført:

"Ud fra oplysningerne i skadeanmeldelsen mener vi, at det er modparten, som har ansvaret for uheldet. Vi vil derfor fremsætte erstatningskrav over for modparten eller dennes forsikringsselskab. Fremkommer der oplysninger fra modparten eller andre, der er i strid med dine, vil vi tage sagen op til fornyet overvejelse.

Skaden vil derfor på det foreliggende grundlag ikke medføre opkrævning af selvrisiko."

I efterfølgende brev til klageren den 23/4 2013 har selskabet meddelt, at modparten over for sit selskab har gjort gældende, at begge parter er under bakning, da uheldet sker. Videre hedder det i brevet:

"Modparten vedkender sig sit ansvar, men kan ikke gøre dette på sit selskabs vegne.

Da der ingen vidner er til uheldet, er der ingen til at bekræfte hverken din eller modpartens udsagn. Dette betyder, at der er modstridende forklaringer, og sagen ender med en ligedeling af ansvaret.

Skaden medfører alene opkrævning af halv selvrisiko."

Der var efterfølgende nogen korrespondance mellem parterne, idet klageren gjorde gældende, at hun var uforstående overfor, at selskabet foretog en ligedeling af ansvaret, når modparten skriftligt havde erkendt sin skyld.

I klage til nævnet 12/9 2013 har hun krævet, at modparten får den fulde skyld for uheldet og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Skaden skete, da jeg efter at have bakket ud fra en parkeringsbås holdt stille for at skifte gear tæt bag en holdende bil, der efterfølgende satte sig i bevægelse og bakkede med sin trækkrog lige ind i min bils kofanger. Føreren stoppede efter ca. 50 cm. svarende til ridsen på min bil. Hans første bemærkning var: 'Jeg så kun til venstre, den deler vi', hvortil jeg svarede: 'Nej, det gør vi ikke, for jeg holdt stille, og du kan se din bils dækaftryk på den våde asfalt, som svarer til længden af ridsen på min bil'. Det var en kendsgerning, der ikke kunne diskuteres. Derfor skrev han: 'Jeg erkender at skylden var min' og satte sin underskrift."

Selskabet har over for nævnet i brev af 3/10 2013 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor anført:

3. 85.042

"Modparten skrev i sin skadeanmeldelse af 18. marts 2013 'jeg skulle bakke ud fra parkeringsbås - orienterede mig bagud - så ingen - og bakkede. Ramte en lille rød bil - der også var på vej ud fra modsatte parkeringsbås'.

Vi oplyste den 23. april 2013 vores medlem om, at vi, henset til at begge biler bakkede, ville ligedele ansvaret mellem de to parter.

Da vores medlem var utilfreds med vores afgørelse forespurgte vi modpatten, på hvilken baggrund han havde påtaget sig skylden. Såfremt han ville støtte op om vores medlems påstand om, at hun ikke længere bakkede på skadetidspunktet, ville vi selvfølgelig have fritaget vores medlem for ansvar for skaden.

Modparten skrev den 10. juni 2013 til os 'det er rigtigt, at jeg skrev en seddel at 'skylden var min', da jeg var kommet lidt længere frem (tilbage), da begge biler bakkede ud fra parkeringsbås. Modparten var en ældre dame, der var meget forvirret over uheldet, så for at komme videre skrev jeg på en lap papir.'

Da modparten ikke kunne bekræfte, at vores medlem holdt stille forud for uheldet, fastholdt vi ligedelingen af ansvaret.

Efter en fornyet gennemgang af sagen må vi fastholde ligedelingen af ansvaret for den anmeldte skade. Vores medlem oplyser, at hendes bakkemanøvre blev tilendebragt forud for uheldet, mens modparten oplyser, at begge parter bakkede på skadetidspunktet. Henset til de modstridende forklaringer om forholdende i forbindelse med skaden, må vi fastholde en ligedeling. Det skal slutteligt bemærkes, at modparten ikke kan påtage sig ansvaret med bindende virkning for de implicerede."

Der har efterfølgende været korrespondance, men der er ikke fremkommet nyt for sagen.

Nævnet har fået forelagt de indsendte fotos.

Nævnet udtaler:

Skyldspørgsmålet i et færdselsuheld kan parterne ikke afgøre med bindende virkning for ansvarsforsikringsselskaberne. Det er ansvarsforsikringsselskaberne, der afgør skyldspørgsmålet, da disse hver især hæfter direkte over for skadelidte og dennes forsikringsselskab.

At modparten - angiveligt på et tidspunkt umiddelbart efter sammenstødet - efter egen opfattelse bærer ansvaret og derfor har påtaget sig skylden, ændrer ikke herved, hvis de oplysninger, der er fremskaffet om uheldet, ikke fører til dette resultat.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at det ikke kan kritiseres, at selskabet har valgt at ligedele ansvaret mellem parterne, idet selskabets afgørelse findes at være i overensstemmelse med retspraksis i den konkrete færdselssituation, hvor ingen vidner kan bekræfte parternes respektive forklaringer.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftets rigtighed bekræftes

Kim Sparlund